

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/140/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2321010651
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2321010651.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci odsúdeného Z. O., v konaní o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Galanta zo dňa 05.08.2021 pod sp. zn. 17Nt/8/2021, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 12.10.2021, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného Z. O., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Galanta podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku zamietol návrh odsúdeného Z. O., na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 1T/85/2018, pretože neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že odsúdený Z. O. bol trestným rozkazom Okresného súdu Galanta pod sp. zn. 1T/85/2018 zo dňa 03. 08. 2018, právoplatný dňa 22. 08. 2018, uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, ako je v ňom uvedené s tým, že za uvedenú trestnú činnosť bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Svoj návrh odsúdený odôvodňoval tým, že trestnosť činu zanikla podľa § 86 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a teda bol odsúdený nezákonne, pretože po doručení trestného rozkazu súdu zaslal doklad o úhrade dlžného výživného v sume 250,- eur, ktorú sumu uhradil dňa 16. 08. 2018, pričom k úhrade došlo až po doručení trestného rozkazu. Dňa 08. 10. 2018 zaslal súdu ďalší doklad o úhrade výživného, keď dňa 21. 08. 2018 uhradil zvyšnú časť dlžného výživného vo výške 205,- eur.

Vykonaným dokazovaním mal okresný súd za preukázané, že dňa 02. 08. 2018 bola na tamojší okresný súd podaná obžaloba na obv. Z. O. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

ako otec mal dcéry C. G., hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva vyživovacia povinnosť voči dcére, ku ktorej bol zaviazaný rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 8P/29/2016 zo dňa 23. 05. 2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07. 07. 2017 prispievať na výživu dcéry sumou vo výške 60,- eur mesačne, a to vždy do 15-teho dňa toho - ktorého mesiaca vopred k rukám matky dieťaťa, si túto vyživovaciu povinnosť v mieste trvalého bydliska v H. T. a všade tam, kde sa zdržiaval, riadne a pravidelne neplnil, hoci v posudzovanom období bol nezamestnaný, evidovaný na príslušnom úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, pričom v období od 01. 07. 2017 do 18. 06. 2018 mu boli vyplatené

dávky v nezamestnanosti v celkovej výške 1427,40 eura, čím mu vznikol dlh na výživnom za obdobie od mesiaca júl 2017 až doposiaľ v celkovej výške 455,- eur.

Dňa 03. 08. 2018 tamojší súd vydal trestný rozkaz, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22. 08. 2018. Trestný rozkaz bol odsúdenému (v tom čase v procesnom postavení obvineného) doručený dňa 13. 08. 2018. Odsúdený voči trestnému rozkazu nepodal riadny opravný prostriedok.

Podľa názoru okresného súdu, trestnosť trestného činu podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. zanikne pri splnení podmienok, pričom tieto podmienky sa odlišujú najmä okamihom, keď ešte možno následok napraviť. Súd poukázal na to, že odsúdený uhradil dlžné výživné až po tom, ako bol odsúdený trestným rozkazom a tento mu bol aj doručený. Odsúdený nepodal voči trestnému rozkazu odpor, a preto nadobudol právoplatnosť. Nevyužil zákonnú možnosť podania riadneho opravného prostriedku, kedy by pred záverečnou poradou súdu po vykonaní hlavného pojednávania mohol preukázať zaplatenie dlžného výživného a tým aj možnosť aplikovať ust. § 86 ods. 1 písm. a) Tr. zák. V danom prípade teda trestnosť činu nezanikla, súd preto nemohol aplikovať citované ustanovenie, nakoľko v čase vydania a doručenia trestného rozkazu nebolo dlžné výživné zaplatené.

Odsúdený je osoba plne spôsobilá k právnym úkonom, preto si bol vedomý toho, aké dôsledky sú spojené s priznaním sa k spáchaniu skutku (resp. jeho nepopretie), ako aj nepodaním odporu voči trestnému rozkazu (navyše súd poukazuje na to, že odsúdený bol už v minulosti súdne trestaný, teda možnosť uplatnenia opravných prostriedkov mu nie je neznáma).

Podmienkou obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr.por. je existencia právoplatného rozsudku alebo trestného rozkazu. Konanie o povolení obnovy konania sa obmedzuje na zistenie, či vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy. Z hľadiska splnenia podmienok povolenia obnovy konania v zmysle odseku 1 nie je rozhodujúce, či o skutočnostiach alebo o dôkazoch, ktoré sa v návrhu uplatňujú, vedel navrhovateľ, ale či tieto skutočnosti alebo dôkazy boli alebo neboli skôr známe súdu alebo prokurátorovi. V konaní o povolení obnovy konania v zásade neplatí revízny princíp, podľa ktorého by bol súd oprávnený skúmať správnosť všetkých výrokov napadnutého rozhodnutia. Z týchto dôvodov je súd v zásade oprávnený zaoberať sa iba tými výrokmi, pri ktorých sa navrhovateľ domáha povolenia obnovy konania. To znamená, že iba pri tých výrokoch rieši súd otázku, či v návrhu uvedené skutočnosti alebo dôkazy by samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už známymi mohli odôvodniť ich zmenu. Z tohto však súčasne vyplýva, že súd nie je oprávnený povoliť obnovu konania pri tých výrokoch preskúmaného rozhodnutia, pri ktorých nie sú uvedené podmienky splnené, aj keď sa navrhovateľ domáha povolenia obnovy konania, aj pokiaľ ide o tieto výroky. Skutočnosťou predtým neznámou sa rozumie objektívne existujúci jav, ktorý je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Nové skutočnosti v konaní o povolení obnovy konania treba zvyčajne preukázať novými dôkazmi. Predtým neznámym dôkazom sa rozumie predovšetkým dôkaz, ktorý nebol vykonaný v pôvodnom konaní (súd poukazuje na to, že výsluch svedka - poškodenej vykonaný bol), ale aj dôkaz síce v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom (pokiaľ súd posúdi tento nový obsah za zásadný privodiť zmenu v rozhodnutí).

Z uvedeného napokon podľa názoru okresného súdu vyplýva, že odsúdený neuviedol žiadne nové skutočnosti a dôkazy, ktoré by boli dôvodom na obnovu konania. To, ako boli známe skutočnosti právne posúdené v konaní sp. zn. 1T/85/2018 vyhodnotené, už nie je oprávnený preskúmať súd v konaní o povolení obnovy konania. Za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré možno zistiť z obsahu spisov, a to ani vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa zmýlil pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil. Odsúdený neuviedol jediný dôkaz alebo skutočnosť, ktorá by súdu v pôvodnom konaní bola neznáma, namiesto toho sa dožaduje, aby súd v rámci konania o povolení obnovy konania dospel k inému právnemu posúdeniu vykonaných dôkazov,

čo je zjavné nepochopenie účelu a zmyslu tohto mimoriadneho opravného prostriedku. Z uvedených dôvodov okresný súd zamietol návrh odsúdeného o povolenie obnovy konania.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí sťažnosť odsúdený Z. O., ktorú následne písomne odôvodnil (vecne) výlučne tým, že okresný súd ho na verejnom zasadnutí ani len poriadne nevypočul, označil ho za „klamára“, nikdy mu v ničom nevyhovel a preto i nesprávne rozhodol, keď i po vyplatení príslušnej sumy musel odsedieť uložený nepodmienečný trest.

Krajský súd ako nadriadený orgán na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom, a to z hľadiska všetkých chýb, ktoré mohli spôsobiť ich nesprávnosť. Následne zistil, že sťažnosť odsúdeného bola podaná v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom, avšak je nedôvodná.

Predovšetkým je potrebné uviesť, že krajský súd po splnení preskúmvacej povinnosti zistil, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, bolo vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Výrok, ktorým bol zamietnutý návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania, zodpovedá stavu veci a zákonu. Takémuto rozhodnutiu nemožno vytknúť žiadnu procesnú chybu či nedostatok. Odôvodnenie napadnutého uznesenia je dostatočné a zodpovedá ustanoveniu § 176 ods. 2 Tr. por.

Krajský súd preskúmaním predloženej veci zistil, že okresný súd sa veľmi dôsledne zaoberal všetkými dôvodmi, ktoré odsúdený uvádzal vo svojom návrhu na povolenie obnovy konania. V odôvodnení svojho rozhodnutia správne, presvedčivo a zrozumiteľne vysvetlil ich neopodstatnenosť. Krajský súd sa v celom rozsahu s týmto odôvodnením napadnutého rozhodnutia stotožňuje a v zásade na toto odkazuje. Skutočnosť, že odsúdený sa s odôvodnením napadnutého uznesenia nestotožňuje a nesúhlasí s ním, neznamena, že dotknuté rozhodnutie je nesprávne a nezákonné.

Pokiaľ ide o sťažnostné dôvody odsúdeného treba uviesť, že tieto sú v podstate totožné s dôvodmi, ktoré odsúdený uvádzal v návrhu na povolenie obnovy konania a na základe ktorých sa domáhal, aby bola v jeho trestnej veci obnova konania povolená. To, že odsúdený trvá na tom, že ním navrhované dôkazy sú nové, nie je rozhodné a postačujúce pre splnenie podmienok na povolenie obnovy konania v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por.

V tejto súvislosti je potrebné odsúdeného upozorniť, že v zmysle citovaného právneho ustanovenia musí ísť o dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a.

Preukázanie úhrady dlžného výživného po právoplatnom skončení veci takýmito dôkazmi nie sú.

Skutočnosti, ktoré by mali podľa predstáv odsúdeného ním navrhované dôkazy objasniť, boli predmetom dokazovania v pôvodnom konaní (v ktorom bolo jednoznačne ustálené neuhrádzanie výživného obvineného voči svojej dcére) so záverom o nepochybnom preukázaní viny na konaní, za ktoré bol právoplatne odsúdený.

S poukazom na uvedené sa krajský súd stotožňuje so záverom prvostupňového súdu, že odsúdeným navrhované dôkazy (ktorými preukazuje celkové uhradenie dlžného výživného po právoplatnom skončení veci) nemajú povahu nových dôkazov súdu skôr neznámych tak, ako to má na mysli ustanovenie § 394 ods. 1 Tr. por. Odsúdený neuviedol žiadne skutočnosti ani dôkazy, ktoré by v zmysle citovaného právneho ustanovenia boli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už skôr známymi spôsobilé privediť dôvodný predpoklad pre možnú zmenu odsúdeným namietaného právoplatného trestného rozkazu, pretože postup súdu v zmysle § 86 ods.1 písm. a) Tr. por. je možný uplatniť pri trestnom čine podľa § 207 Tr. zák. výlučne v „živom“ konaní“ (... nutnosť splnenia si povinnosti páchatel'a skôr, ako sa odoberie odvolací súd na záverečnú poradu ...) a nie je možné ho

uplatniť po právoplatnom skončení veci, navyiac, ak obvinený nevyužil možnosť podania opravného prostriedku proti doručenému trestnému rozkazu kvalifikovaným podaním odporu.

V tejto súvislosti ani krajský súd argumenty odsúdeného uplatnené v sťažnosti neakceptoval a považuje ich za nedôvodné. Rovnako za nedôvodné považoval jeho námietky spočívajúce v tom, že mu nebolo umožnené sa vyjadriť na verejnom zasadnutí okresného súdu. Z obsahu zápisnice okresného súdu o verejnom zasadnutí zo dňa 05.08.2021 (č.l. 22 spisu) totižto vyplýva, že odsúdený bol vo veci riadne vypočutý, dokonca uviedol, že je nezamestnaný a preto nemá z čoho uhrádzať výživné. Všetky jeho návrhy na zníženie výživného boli zamietnuté, opravné prostriedky voči nim nepodal. V záverečnom návrhu tiež uviedol, že na tento súd už nepredloží žiadne dôkazy, všetko bude riešiť na vyššom súde. Z uvedeného dôvodu nebolo potom možné akceptovať ani tieto námietky procesno-právneho charakteru, nakoľko právo obhajoby odsúdeného spočívajúce v možnosti vyjadrenia sa k predmetu konania nebolo okresným súdom žiadnym spôsobom porušené.

Keďže krajský súd ako nadriadený orgán pri plnení prieskumnej povinnosti nezistil, že by výrok napadnutého uznesenia i konanie predchádzajúce tomuto výroku bolo v rozpore so stavom veci a zákonu, rozhodol tak, že sťažnosť odsúdeného Z. O. postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.